

ת"פ 30707/11/15 - מדינת ישראל נגד ג'ו

בית משפט השלום בראשון לציון
בפני כב' השופט רפי ארניה

ת"פ 30707-11-15 מדינת ישראל נ' ג'ו

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג'ו

הנאשמת

ע"י ב"כ עו"ד ניצן ביילין

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה, על פי הודאתה, ב-3 עבירות אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ב-3 עבירות עבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב - 1982, בעבירה של העלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק העונשין תשל"ז - 1977, ובהפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 א' לחוק העונשין תשל"ז - 1977, ב-3 כתבי אישום שונים אשר צורפו יחדיו, בת"פ 11057-10-16, בת"פ 13126-10-16 ובת"פ 30707-11-15.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 11057-10-16, הנאשמת איימה על המתלונן, שכנה, בהודעת טקסט שכתבה לו "אני אדקור אותך בפנים" וכן שלחה לו עשרות הודעות טקסט נוספות לטלפון הנייד שבהן הטרידה אותו וקיללה אותו באמצעות מתקן בזק. בנוסף לכך הנאשמת צעקה על המתלונן המתגורר סמוך לביתה ואמרה לו "הרסת לי את החיים, אני אהרוס לך פה הכל". במעשים אלה איימה הנאשמת על המתלונן בפגיעה בו שלא כדין וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו.
3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 13126-10-16, הנאשמת שלחה למתלוננת הודעות מפרופיל מזויף בפייסבוק וכתבה לה בין היתר "אני מבטיחה לך שאני אשחוט אותך זאת הבטחה נדרת נדר ותשאלי את מי שאת רוצה שאם אני אומרת אני מקיימת" וזאת מתוך מטרה להפחידה או להקניטה. בנוסף לכך, במהלך עיכוב הנאשמת לצרכי חקירה במשטרה, הנאשמת אמרה לשוטר ולחוקר משפטים כמו: "בן זונה מזדיין בתחת כושלאמא שלך", "יה בן זונה מי אתה", "דוד בנו הזה שרמוטה", "יא זבל". במעשים אלו הנאשמת העליבה 2 עובדי ציבור במסגרת מילוי תפקידם.

4. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ מאוחד לת"פ 30707-11-15, ת"פ 27315-09-15 ות"פ 380002-2-16, הנאשמת הייתה מתקשרת טלפונית לבת זוגתה לשעבר, לאחיה, וליועצת שהמליצה על סיום הקשר בינה לבין בת זוגתה לשעבר וכן שולחת להם מספר רב של הודעות טקסט שבהן היא הייתה מגדפת אותם ומאיימת עליהם וכתבה בין היתר: "עד שהשרמוטה הזאת לא תמות אף אחד לא יירגע פה. עד שזוהר השרמוטה לא יקבל את הבאלאטה שלו בפנים אף אחד לא יירגע פה", "תקשיב יא בולע זין זה שאתה מנתק את הטלפון זה לא אומר שאני לא אשיג אותך זונה. חי בסרט. אתה עוד תראה אותי על תדאג אני אבוא ואני אפוצץ לך את הפרצוף באופן אישי", "אתה בכלל תקבל דקירה בפנים שלא יהיו פה טעויות", "חכה יומך קרב, יומך קרב מאוד והמפסידנית הזאת הולכת לאכול מה זה סטירה בפנים הולכת לאכול על המדרכה אני דורכת עליה מועכת אותה כמו ג'וק אני מועכת אותה לא רואה בעיניים אני תופסת אותה בשיער מסובבת אותה עושה לה הליקופטר יא שרמוטה יא זונה", "תגידי שלום לחיים המסריחים שלך גם ככה החיים שלך ישתנו זה עוד כלום בהמה, חכי", "חכי עוד קצת בסוף נוריד גם אותך מהמפה" וכדומה.

במעשים אלה איימה הנאשמת על המתלוננים בפגיעה שלא כדין בגופם וזאת בכוונה להפחידם או להקניטם. במעשיה אלו השתמשה הנאשמת במתקן בזק באופן שיש בו כדי לפגוע, להפחיד, להטריד, ליצור חרדה או להרגיז שלא כדין.

5. כמו כן, הנאשמת הפרה הוראה חוקית שקיבלה מקציני משטרה בעת שחרורה ממאסר בתנאים מגבילים כאשר יצרה קשר עם המתלוננת למרות שנאסר עליה לעשות זאת למשך 30 יום.

טיעונים לעונש

6. ב"כ המאשימה סבורה שמתחם העונש ההולם בעבירות אלימות בתוך המשפחה נע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל. בטיעונה לעונש, עמדה התובעת על הנסיבות החמורות של המקרה והתייחסה למקרה זה כאל עבירות אלימות בתוך המשפחה וביקשה להשית על הנאשמת עונש שיכלול עונש מאסר בפועל בחלקו האמצעי של מתחם הענישה, עונש מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת, במיוחד לאור חוסר היענותה של הנאשמת לשתף פעולה עם שירות המבחן.

7. הסיניגור מבקש לתת משקל מכריע לנסיבות האישיות של הנאשמת ולנסיבות כתב האישום שהם ייחודיים ויש בהם כדי ללמד על אופייה של הנאשמת, על מצבה הרגשי, ועל הנסיבות שהובילו אותה לבצע את העבירות שבהן הודתה וביקש מבית המשפט את מידת הרחמים והסתפקות בענישה צופה פני עתיד.

לדברי הסיניגור הנאשמת עלתה לארץ בגיל צעיר, וגדלה במשפחה קשת יום בסביבה מורכבת מבחינה אישית, ההורים גרושים מאז שמלאו לה 6 שנים כאשר אין לה על מי לסמוך למעט על עצמה וכך שהיא מנהלת את חייה לבד. הנאשמת שמתגוררת בשכירות, אינה מקבלת כל עזרה ממשפחתה וכל פרנסתה מוטלת על כתפיה. הנאשמת עברה טלטלה וחוויה לא פשוטה בחיה האישיים כשחברתה הטובה הגדולה ממנה בכמעט 20 שנה, ששימה גם כבת זוגתה, עזבה אותה באופן פתאומי, ללא הכנה, וללא כל התראה מוקדמת. לאדם רגיל היה קשה משבר מסוג זה, והנאשמת שעברה שברון לב לא הצליחה להכיל את זה, ובשלב מסוים היא איבדה את השליטה במעשיה.

עוד מוסיף הסיניגור כי בסופו של יום המדובר בסך הכל במילים, רצון ואיחולים. מילים בעלות השפעה, אך ריקות

מתוכן ממשי ושהנאשמת מעולם לא התכוונה מעבר לכך. הנאשמת הודתה באשמה ולקחה אחריות על מעשיה, לנאשמת אין עבר פלילי, היא נעדרת כל מסוכנות לציבור וכל מה שהביא לרצף האירועים האלה הייתה אותה פרידה פתאומית מבת זוגתה שבאה לה בהפתעה והכניסה אותה למערבולת רגשית חסרת שליטה.

הסניגור סבור שהנאשמת עומדת היום על פי תהום ושליחתה אל מאחורי סורג ובריח או לעבודות שירות במצב הרגשי והנפשי שבו היא נמצאת תהיה משולה לדחיפתה אל מעבר לצוק וסביר להניח שיביא לתוצאה הפוכה ממה שאנו כחברה מצפים.

8. הנאשמת בדבריה האחרונים הביעה התנגדות נחרצת לאלימות פיזית והסבירה את התנהגותה בכך שהמגננה היחידה שיש לה בחיים אלו המילים. לדבריה זה הנשק היחיד שיש לה בחיים וחלילה לא אלימות פיזית. להסברת התנהגותה אמרה שהרגישה בגידה מצד חברתה באופן אישי דבר שגרם לה לתחושת בלבול ומצוקה ולתחושה שנגמרו לה החיים באותו הרגע. הנאשמת הביעה צער על האירועים וסבורה שמאסר על תנאי הכי מתאים לה מהסיבה שהיא לא חזרה על אותה עבירה מזה כשנה וחצי ולדבריה היא המשיכה בחייה, שמה את הדברים מאחוריה ואינה חושבת עליהם עוד. כיום היא עובדת לפרנסתה ומאז לא ניסתה ליצור קשר עם המתלוננים.

תסקיר שירות המבחן

9. הנאשמת בת 32, עלתה לארץ בגיל צעיר מרוסיה, רווקה המתגוררת בגפה, ההורים גרושים מאז שמלאו לה 6 שנים ומצבם הכלכלי קשה. כיום היא אינה בקשר עם אביה ובקשר מורכב עם אימה. לנאשמת אין כיום על מי לסמוך למעט על עצמה וכך שהיא מנהלת את חייה לבד, מתגוררת בשכירות, אינה מקבלת כל עזרה ממשפחתה וכל פרנסתה מוטלת על כתפיה. בעברה ניסיונות אובדניים, מצוקה רגשית עמוקה והיעדר מסגרת טיפולית תיאמה לטיפול בקשייה.

בילדותה חוותה הזנחה פיזית ורגשית, גדלה ללא הכוונה והכלה וסבלה מבידודות. הנאשמת פיתחה לאורך השנים חשדנות וקושי במתן אמון באחרים ותחושה קבועה כי היא חשופה לפגיעה וניצול על ידי אחרים עימם היא מצויה בקשר. לאורך השנים התמודדה עם תחושת בדידות, התבגרות סוערת, תחושת דיכאון, לרבות ניסיונות אבדניים שביצעה.

להתרשמות שירות המבחן הקשר שהנאשמת ניהלה עם המתלוננת נתן מענה לצרכים בסיסיים וראשוניים להם הייתה כמהה ועל כן גילתה קושי עם רצונה של המתלוננת לסיים את הקשר ופעלה מתוך פגיעות תוך קושי לווסת את רגשותיה ולשים גבול להתנהגותה.

השירות מתרשם כי הנאשמת מתמודדת עם קשיים רגשיים ונפשיים עמוקים ומורכבים, סובלת מהזנחה רגשית ובידודות, מגלה קושי בניהול מערכות יחסים תקינות ונורמטיביות ונוטה להתנהגויות אימפולסיביות במערכות יחסים.

להתרשמות שירות המבחן קיימת חשיבות להתערבות טיפולית להפחתת סיכון להישנות התנהגות אלימה. אולם הנאשמת שללה את הצורך בטיפול כלשהו ולא נוצר פתח לאפיק טיפולי. היא ניתקה את הקשר עם שירות המבחן וכל הניסיונות לקבוע עמה פגישה עלו בתוהו.

לאור זאת שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית בעניינה. יחד עם זאת, ולמרות העדר המלצה שיקומית, לאור מצבה הרגשי המורכב של הנאשמת והתרשמות שירות המבחן כי עונש מאסר בפועל עלול להחמיר את מצבה

הרגשי. השירות ממליץ עוד שבמידה שיוטל על הנאשמת עונש מאסר, יתאפשר ריצויו בעבודות שירות וזאת למספר חודשים מועט על מנת לאפשר לנאשמת לכלכל את עצמה ולדאוג לצרכיה.

הערך החברתי שנפגע

10. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשמת הינם ערכים של מניעת הפחדה והקנטה, שמירת השלווה וחופש הפעולה, הגנה על אוטונומיית הפרט, זכותו של הפרט לנהל את חייו בשלווה ללא הטרדות חוזרות ונשנות מצד אדם אחר, שמירה על שלטון החוק, ושמירה על כבודם של עובדי ציבור.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

11. אין חולק כי אירועי האלימות המילולית שבהן נקטה הנאשמת חמורים לכשעצמם ובעלי פוטנציאל נזק רב. זאת ועוד, אין המדובר במקרה בודד אלא בשורה ארוכה של מקרים אשר כמותם מגבירה את איכותם המלמדים על אובססיביות. מאידך, בחינת המלל בו השתמשה הנאשמת לא מלמדת על כוונה אמיתית לפגיעה פיזית במתלוננים ומצויה ברף הנמוך של אלימות מילולית.

הנאשמת נעדרת הרשעות קודמות, נטלה אחריות על מעשיה, ניתקה כל קשר עם המתלוננים נעדרת מסוכנות ונעדרת חשיפה ומעורבות לסביבה עבריינית. לא נפתחו כנגדה תיקים נוספים ועל פני הדברים נראה כי פרק זה של חייה, ביחס למתלוננים - בא לקיצו.

12. לנאשמת היו בעבר 4 פגישות בשירות המבחן שבמהלכן החל תהליך של יצירת קשר טיפולי, אולם הטיפול נפסק באיבו מהסיבה שהנאשמת סברה כי אינה זקוקה לטיפול והודיעה שאינה מעוניינת להמשיך איתם את הקשר, ולפגישות נוספות אליהם זומנה, לא הגיעה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

13. הנאשמת בת 32, רווקה שעובדת למחייתה, חיה בגפה בדירה שכורה, עלתה לארץ בגיל צעיר כאשר בגיל 6 התגרשו הוריה והקשר עם אביה נותק. עברה עליה ילדות קשה ונראה שהחיים לא הטיבו אתה ולא האירו לה פנים, דבר שאילץ אותה להתנהל באופן עצמאי מגיל צעיר ולנהל מלחמת קיום והישרדות אין סופיים. מדברה האחרון של הנאשמת אני מתרשם כי המדובר היה בקשר ראשון מסוגו לנאשמת, אשר מילא צרכים רבים שלה, וסיומו על ידי המתלוננת הותיר בנאשמת חלל משברי עמוק וכואב. המעשים נעשו על רקע זה. ברור, כמובן, שאין זהו תירוץ לביצוע המעשים, ואולם גם מאידך - אין גם מקום להתעלם מכך ויש לתת לנסיבות אלה את המשקל הראוי.

מדיניות הענישה הנוהגת וקביעת מתחם העונש ההולם

14. כתיבי האישום מתארים מספר מעשים אשר כולם בוצעו על ידי הנאשמת באופן דומה ובנסיבות דומות וזאת בעקבות אותו אירוע פרידה שעבר עליה והמשבר שבא בעקבותיו. יחד עם זאת, אינני מקבל את עמדת המאשימה שיש להתייחס אל מקרה זה כאל מקרה אלימות בתוך המשפחה כאשר הערך החברתי העיקרי אשר נפגע בעבירות שבוצעו על ידי הנאשמת הינו פגיעה בשלוות נפשם של המתלוננים שאין להם כל קשר משפחתי לנאשמת. חברותה של המתלוננת 1 לנאשמת, לא הופך אותה באופן אוטומטי לבת משפחה, במיוחד לאור העובדה שהם לא התגוררו ביחד ולא ניהלו משק בית משותף.

עיון בפסיקה מלמד כי מתחם העונש לעבירות איומים ורבליות, עבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק ועבירת העלבת עובד ציבור נע בין מאסר מותנה בלבד למאסר בפועל של מספר חודשים בודדים ועונשים נלווים.

הנאשמת ביצעה את ריבוי העבירות ברצף, כאשר יש ביניהן קשר הדוק, ועל אף שאין מדובר באירוע אחד הרי שיש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל אחד מהעבירות.

15. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להצביע על מקרים דומים, כמפורט להלן:

בת"פ (ת"א) 11390/00 מדינת ישראל נ' הראר הורשעה הנאשמת לאחר דיון הוכחות - על כך שהשתמשה במתקן בזק באופן שיש בו בכדי להטריד, בכך שהתקשרה מתלוננת ואמרה לה בין השאר: "יום הדין שלך יגיע", וכן שלחה פקסים רבים ומטרידים למשרדה ונגזר עליה צו לשירות לתועלת הציבור ללא הרשעה. בערעור שלישי שהגיע לבית המשפט העליון לגבי פרשנות חוק הבזק קבע השופט רובינשטיין, אף בלא שנדרש לכך, שהיה מקום בנסיבות העניין לאשר את שקבע בית משפט השלום, שגזר - כאמור - שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה.

בת"פ (ראשל"צ) 6665-02-1 מדינת ישראל נ' אלכס ברזק הורשעה הנאשמת לאחר ניהול הוכחות בעבירות של איומים כלפי שוטרים לפי סעיף 192 לחוק העונשין ובעבירת העלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק העונשין ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודת שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי לעבירת האיומים, 4 חודשי מאסר על תנאי לעבירת העלבת עובד ציבור, קנס כספי ופיצוי כספי למתלוננים.

16. **בת"פ (רמ') 21771-12-1 מדינת ישראל נ' עוז זיטון** הורשעה הנאשמת על פי הודאתו בעובדות המיוחסות לו בכתב אישום מתוקן שהכיל חמישה אישומים, והמייחס לו עבירות של איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק ותקיפה ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר אותם ירצה בעבודות שירות, 5 חודשי מאסר על תנאי לעבירות האיומים והתקיפה, 3 חודשי מאסר על תנאי לעבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק, קנס כספי ופיצוי כספי למתלוננים.

בת"פ (רמ') 36743-07-12 מדינת ישראל נ' רולנד פטרקצישוילי הורשעה הנאשמת בהתאם להודאתו בעבירות של איומים, תקיפה סתם, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ובהחזקת סכין למטרה לא כשרה ונגזרו עליו ארבעה וחצי חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי לעבירת אלימות מסוג פשע, 3 חודשי מאסר על תנאי, לכל עבירת אלימות מסוג עוון, או עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה ופיצוי כספי למתלונן.

17. נוכח האמור אני קובע את מתחמי העונש ההולמים לעבירות שביצעה הנאשמת כדלקמן:

איומים - בין עונש הצופה פני עתיד לבין עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות;

הטרדה באמצעות מתקן בזק - בין עונש הצופה פני עתיד לבין 6 חודשי מאסר ועונשים נלווים;

העלבת עובד ציבור - בין קנס כספי ופיצוי למתלונן לבין עונש הצופה פני עתיד;

הפרת הוראה חוקית - בין עונש הצופה פני עתיד לעונש מאסר למשך 6 חודשים ועונשים נלווים.

גזירת העונש

18. לא יכול להיות ספק כי הנאשמת פגעה בכבודם ובחרותם של המתלוננים על ידי קללות, גידופים ואיומים. ודוק: כוחן של האמירות הינו בעיקר במשקלן המצטבר. אין לצפות מאיש כי יסכים לפגיעה כה רחבת היקף מסוג זה בשלוות חייו. אין חולק כי אורח חייהם של המתלוננים נפגע קשות מדרך הילוכה

עמוד 5

של הנאשמת.

חמורה במיוחד העובדה כי הנאשמת איימה גם על מטפלת מקצועית, שכל חטאה היה ברצונה לסייע בידה וביד המתלוננת בכך שהביעה דעתה המקצועית כי הקשר הזוגי ביניהן אינו בריא, וכן על שכנה, ועל שוטרים. נראה כי כל הבא עם הנאשמת במגע יוצא ממנה בשן ועין - אם כי כמובן שהמדובר במילים בלבד ולא באלימות פיזית.

ככלל, השקפתי היא שעבירות מסוג העבירות שנעברו על ידי הנאשמת, בשים לב בעיקר להיקפן המצטבר, אכן מחייבים תקופת מאסר, שלכל הפחות ירוצה בעבודות שירות.

יחד עם זאת, בגזירת העונש המתאים לנאשמת, וכמצוות המחוקק בסעיף 40 יא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיה האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, נסיבות אשר עולות, במקרה שבפני, הן מדברי הסנגור והן מדברי הנאשמת בעצמה, ואשר פורטו לעיל.

לאחר שקילת האמור הגעתי לכלל דעה שאכן מדובר במקרה חריג וייחודי, במיוחד בהינתן בדידותה החברתית של הנאשמת והיעדר כל תמיכה סביבתית, המהווים רקע ומצע לביצוע המעשים.

כמו כן לקחתי בחשבון שהנאשמת נעדרת עבר פלילי, היא הודתה במעשיה וחסכה זמן שיפוטי, חסכה את העדת המתלוננים, לקחה אחריות על מעשיה והביעה חרטה על ביצועם, הרחיקה עצמה מהמתלוננים, לא יצרה קשר עם המתלוננת 1 בשנה האחרונה, ואף לא נפתחו לה תיקים נוספים.

לכן, ובנסיבות אלה, ולא בלא היסוס, ועל אף העובדה שהנאשמת אינה עוברת הליך טיפולי כלשהו - אך מאידך נראה כי היא לעת זו היא מצליחה לשלוט ברוחה - השתכנעתי שאין זהו המקרה שבו נדרש להחמיר עם הנאשמת, וזאת מהטעם שהשמתה מאחורי סורג ובריח או אף השתת מאסר בעבודות שירות יחמיר בסבירות גבוהה את מצבה האישי והכלכלי, ונוכח כלל הנסיבות ובמיוחד נוכח היעדר כל משען סביבתי, נראה לי כי יש להעדיף ענישה הצופה פני עתיד מאשר ענישה מחמירה.

19. לאחר ששקלתי את כל השיקולים המפורטים לעיל, הן לנסיבות המיוחדות הקשורות בביצוע העבירה והן לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, הרי שאני מטיל על הנאשמת את העונשים כדלקמן:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים והתנאי הוא שבמשך 3 שנים הנאשמת לא תעבור עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום הנאשמת לא תעבור עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת, או עבירה של העלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק העונשין או עבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 א לחוק העונשין.

ב. פיצוי כספי למתלוננת 1 בסכום של 3,000 ש"ח.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 ימים.

9371

ניתנה היום, ב' טבת תשע"ח, 20 דצמבר 2017, במעמד הצדדים